

hvor og hvor meget ministeren mener, at kommunerne kan spare på socialområdet?»

Socialministeren (Henriette Kjær):

I pjecen »Service i en omstillingstid« stiller regeringen to overordnede spørgsmål: Hvor er der mest behov for at øge udgifterne, og hvordan kan vi få mere ud af de penge, som vi bruger i forvejen? De spørgsmål stilles, fordi der er plads til en vækst i udgifterne, og det sociale område er højt prioriteret. Jo større omtanke vi viser, når pengene anvendes, jo mere får vi for pengene. Og længere er den sådan set ikke.

Sandy Brinck (S):

Jeg synes jo sådan set, at der havde været god grund til, at den var længere, for det, som spørgsmålet til socialministeren jo går ud på, er, hvor der kan spares og hvor meget. Det er jo sådan set, synes jeg, et spørgsmål, som ikke kun vi, der er kollegaer herinde, men så sandelig også borgerne vel har en forventning om at kunne få svar på.

Når man udpeger et område som socialområdet som et sted, hvor der kan spares, så kunne det være rart at vide, hvordan prioriteringen er i socialministerens og regeringens hoveder. Derfor synes jeg, at ministeren skal have endnu en chance for at pege på de områder, hvor der kan spares, og også med et slag på tasken sige, hvad det er for nogle summer, man i regeringen regner med, at man kan indhente med de besparelser.

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jeg ved ikke, hvor i pjecen fru Sandy Brinck har læst sig frem til, at der skulle spares. Der bliver stillet, som jeg nævnte i hovedsvaret, to overordnede spørgsmål, nemlig: Hvor er der mest behov for at øge udgifterne, og hvordan får vi så mest ud af de penge, der bruges, hvordan bruger vi dem mest fornuftigt?

Der er da ingen, der taler om at spare. Men det kan være nødvendigt at flytte nogle ressourcer eller gøre nogle ting på andre måder, og det er jo sådan set det, som det hele går ud på. Så derfor må jeg sige, at jeg er ret uforstående over for spørgsmålet og den efterfølgende retorik.

Sandy Brinck (S):

Jamen det er såmænd ikke noget, jeg har fundet på i en sen natte-time. Det er faktisk noget, som jeg også med stor overraskelse læste i et Ritzautelegram, hvor finansministeren gav udtryk for,

at ud over undervisningsområdet, som vi så nu lige måtte udskyde lidt at få svar på, er også ældre- og børnepassningsområdet potentielle sparemål.

Så det er ikke noget, jeg har fundet på. Og jeg synes måske, at det netop på den baggrund da ville være helt fair, hvis ministeren siger, at det overhovedet ikke kommer på tale, hvis det er det, der er regeringens holdning. Det er den mulighed, ministeren har nu, at sige, at det er fuldstændig misforstået fra finansministerens side, at det ikke kommer på tale. Der skal ikke spares.

Socialministeren (Henriette Kjær):

Der er jo altså lagt op til en vækst i udgifterne i kommuner og i amter, og derfor er der jo ikke tale om besparelser. Det bliver jeg altså nødt til at fastholde.

Men som fru Sandy Brinck også godt ved, er det altid interessant at diskutere, hvordan vi kan bruge pengene endnu bedre, hvordan vi kan målrette endnu mere, og lige nu er kommune-forhandlingerne så begyndt. De begyndte i går, og der er der lagt op til en diskussion med amter og kommuner om, hvordan pengene skal bruges.

Men udgangspunktet er jo, at der bliver tilført flere penge til kommunerne og til amterne, og så er det selvfølgelig op til den enkelte kommune og det enkelte amt at beslutte, hvordan man vil udmønte de her penge, hvordan man vil prioritere i den enkelte kommune. Men som udgangspunkt er der jo altså ikke lagt op til besparelser.

Sandy Brinck (S):

Det kan jo godt være, at ministeren synes, det er interessant at diskutere, hvor man kan effektivisere, og hvor man kan målrette pengene bedst. Jeg vil bare sige, at det jo i sådan en diskussion kræver, at man har nogen at diskutere med, og derfor synes jeg, at det ville være rimelig kærkomment, om ministeren ville svare på spørgsmålet, så vi kunne tage en prioriteringsdebat. Hvis ministeren kunne svare på spørgsmålet og sige, at det er de og de områder, som man ser et effektiviseringspotentiale i, og derfor bliver de sparemål, sådan som det er udtrykt af finansministeren, kunne vi jo tage en diskussion. Men når grundlaget for diskussionen er, at ministeren ikke vil pege på noget som helst, men bare siger, at det kunne være interessant at diskutere, når vi jo ikke ret langt i den diskussion.